

GOTLANDS ARTILLERISTEN

Gotlands Artilleriregemente • A7 Kamratförening

UR INNEHÅLLET

Tack - Olle Bjurström	Sidan 4
C A 7 har ordet	Sidan 6
Fördelningsunderstöds- övningen i Älvdalen	Sidan 10
Övningen Stamina	Sidan 14
Högvakten	Sidan 18
En reflektion över GU vid E-pluton	Sidan 21
På kurs med HYBen	Sidan 23
Stridsövningen vecka 940	Sidan 24
Överlämning av ARTHUR	Sidan 26
Infokontoret Visby	Sidan 30

BELYSNING

ILLUMINATOR FULL AUTO
Autolightfunktionen aktiveras automatiskt i skymning och mörker.

ILLUMINATOR AUTOLIGHT
tänds automatiskt när du vinklar klockan mot dig 40°.

Illuminator
av → → på

TELLS
UR & OPTIK AB
ÖSTERPORT - VISBY
Tel. 0498 - 27 12 00
Fax 0498 - 21 30 01

DET FÄRGSTARKA TRYCKERIET!

- FÄRGREPRO • FÄRGTRYCK
- FÄRGUTSKRIFTER A3
- FÄRGKOPIERING A3
- FÄRGOVERHEAD • M.M.

Vi trycker och kopierar det mesta åt företag, myndigheter och föreningar.
Välkommen du också!

**Snabba
Tryck**

Cypressgatan 4, 621 58 Visby. Telefon 0498-21 10 11
Telefax 0498-213313. www.snabbtryck.se

INNEHÅLLSFÖRTECKNING	REDAKTÖRENS RUTA
<i>Tack - Olle Bjurström</i>	Sidan 4
<i>C A 7 har ordet</i>	Sidan 6
<i>Militärvisa från Slite</i>	Sidan 9
<i>Fördelningsunderstöds- övning i Älvdalen</i>	Sidan 10
<i>Kompanichefen Carlswärds kompani</i>	Sidan 13
<i>Övningen Stamina</i>	Sidan 14
<i>Inryckning</i>	Sidan 15
<i>Praktikantläger</i>	Sidan 17
<i>Högvakten A 7</i>	Sidan 18
<i>Få och starka, klarar allt!</i>	Sidan 20
<i>En reflektion över GU vid E-pluton</i>	Sidan 21
<i>På kurs med HYBen</i>	Sidan 23
<i>Stridsvärdesövningen vecka 940</i>	Sidan 24
<i>Överlämning av ARTHUR</i>	Sidan 26
<i>Folkförsvaret går mot sin undergång</i>	Sidan 27
<i>Nu får det va' nog!!</i>	Sidan 28
<i>Vem tar ansvaret för försvaret av Sverige</i>	Sidan 29
<i>Infokontoret Visby</i>	Sidan 30
<i>Gotlans Flygmuseum</i>	Sidan 32
<i>Segrar och nederlag - 1000 års krigshistoria</i>	Sidan 33
Utkommer 2 gånger/år med ett nummer omkring 06-15 och ett nummer omkring 12-15. Ansvarig utgivare: Olle Bjurström Chefsredaktör: Gunnar Trennestam Annonsredaktör: Björn Wizén Redigering: Gunilla Sjölin Tryck: Snabba Tryck, Visby	<p>Bästa läsare!</p> <p><i>Vinden blåser snål och kall här utanför! I morgon, den 3 december, är det dags att jubileumsfira Sancta Barbara vid A 7 för 15:e gången. Denna gång hänger dock hennes gloria lite snett och man undrar; "Är det sista gången som vi Gotlandsartillerister firar vårt helgon tillsammans"?</i></p> <p><i>Det är inte bara ute som vinden blåser snål och kall utan "omstruktureringens vindar", eller snarare "rykande stormar", håller just nu på att för alltid "blåsa bort A 7 från Försvarsmaktens karta".</i></p> <p><i>Sancta Barbara har nog gjort vad hon har kunnat, så vi skall inte skylla på henne. Vi skall i stället vara tacksamma för den gemenskap och anda som hon, genom vårt firandet av henne under 15 år, bidragit till att skapa och vidmakthålla vid A 7.</i></p> <p><i>Mörkret i tunneln känns kompakt och det är näst intill omöjligt att se ljuset i den andra ändan, men jag hoppas och tror att det finns där för oss alla som i dag arbetar vid Gotlands artilleriregemente och tillhör A 7.</i></p> <p><i>Du kan, trots alla nu blåsande motvindar, vara övertygad om att verksamheten vid A 7 går vidare med vår fana högt vajande och att alla gör sitt bästa även om frågetecknen är många och svaren tyvärr allt för få!</i></p> <p><i>Det finns visioner och dessa redovisas av vår nya regementschef lägre fram i tidningen. Artiklarna som följer därefter handlar om vår huvudverksamhet, utbildningen av våra vpl, och innehållet i artiklarna understryker vad jag ovan säger om att fanan vajar högt och kommer så att göra "to the bitter end"!</i></p> <p><i>Du hittar även ett par "uppkäftiga inslag i tidningen" och dessa representerar väl vad som rör sig i Gotlandsartilleristernas huvuden just nu.</i></p> <p><i>Vi biter ihop och tar nya tag inför det kommande milleniumet! Om det nu blir inom, eller utom, Försvarmakten får framtiden utvisa.</i></p> <p><i>En sak vet jag dock redan i dag och det är att A 7 Kamratförening kommer framöver att få en ännu större betydelse för oss Gotlandsartillerister.</i></p> <p><i>Jag avslutar "min ruta" med att tillönska alla läsare, annonsörer, artikelförfattare och "min redaktion", Gunilla och Björn, en riktigt</i></p> <p style="text-align: center;">God Jul och Ett Gott Nytt År</p> <p style="text-align: center;"><i>Vi hörs igen på det nya årtusendet hälsar Gunnar Trennestam</i></p> <p>Nästa deadline är framflyttad till den 31 maj, detta p.g.a. rådande omständigheter.</p>
Omslagsbilden: En populär chef, överste Olle Bjurström, lämnar över till vår nya chef, överstelöjtnant Sven-Åke Asklander	

Tack - Olle Bjurström

Så har vi återigen bytt regementschef - denna gång efter hela 7 år på tronen.

Olle Bjurström lämnade regementet 30 juni för att övergå till civil verksamhet och passade samtidigt på att ta med sig hustru och hund till Åtvidaberg och Östergötland där han skaffat eget hus mitt i byn...

Vi är alla imponerade över den stora entusiasm som Olle har visat under åren som Chef, en chef med stort C, ett engagemang som varit till glädje för A 7 och för oss alla som jobbat tillsammans med Olle.

Alla vi officerare minns också Olle som pådrivare och många minns säkert, om än med viss fasa, den svarta "faran" som alltid fanns på plats vid såväl tidiga morgonskjutningar liksom vid mörka och sena kvällsövningar. En beundransvärd kapacitet och iver för framtiden där alla uppmuntrades att göra sitt allra bästa för A 7, men nu har alltså Olle lämnat över rodet till Sven-Åke Asklander som sedan i somras tagit plats i regementschefsstolen.

Jag minns också Olles lyckade kamp för att rädda regementsstaben kvar på ön i samband med 1996 års försvarsbeslut och det var många besök, både formella och överraskande, som Högkvarterets personal drabbades av.

Ett enormt engagemang och stor stöttning till idrotten har också drivits med entusiasm av Olle vilket resulterat i stora framgångar för A 7 i olika tävlingar under de senaste åren.

Att Olle var populär som chef märktes också i samband med avtackningen där det var nästan 100-procentig uppslutning av alla A 7:are.

*En regementschef skjuter ut sig på ett värdigt sätt med Haub 77B under övervakning
kapten Martin Zander*

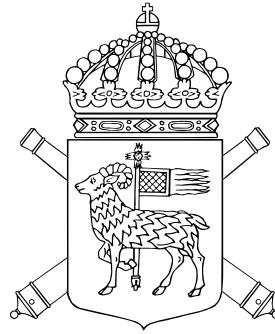

Anders Nilsson lämnar över gåvorna, kanslihuset i miniatyr, till den blivande pensionären, vid personalens avtackning av Olle på Wisborgsmässen

"Utrullningen" genomfördes för första gången i historien med en självgående pjäs, en haubits 77 B, den pjäs som Olle, med sina egna metoder, fixat till Gotland och A 7. Olle har varit en mycket omtyckt och framåt chef som vi länge kommer att minnas och vi hoppas alla att "ålderdomen" blir så bra som Du såväl förtjänat.

Perschefen

CA 7 har ordet

Gotlandsartillerister, kamrater!

Glädje och vision

Det var en ära och en glädje för mig att få ta befälet över A 7 den första juli i år. En strålande sommandag genomfördes överlämningsceremonin i Donners hage. Olle Bjurström och jag inramades av regementets personal, kamratföreningsmedlemmar, familj och regementsmarsch för både A 1 och A 7. Vi är tacksamma för allt Du gjort för regementets utveckling, Olle! Mycket av den yrkesstolthet och sammanhållning vi har idag är grundat på ditt chefs- och ledarskap.

Äran och glädjen består! Även om turbulens och oro kring vår gemensamma framtid finns i luften så behåller vi vår arbetsglädje. Och ingenting är faktiskt ännu beslutat! Därför har vi formulerat en vision, en uppkäftig och förhoppningsfull framtidsmöjlighet som skall vara det mål vi siktar mot. Visionen ger mening åt vardagen!

Visionen är formulerad på följande vis:

VISION FÖR A 7 (cirka år 2005)

- * **Artilleri är en del av utbildningsförbandet i Visby med mer än 1000 värnpliktiga årligen varav en betydande del är kompetens för indirekt eld.**
- * **Genom ständiga pedagogiska förbättringar är vårt förband Sveriges mest professionella avseende samordnad indirekt eld.**

Samtidigt som vi har denna formulerade vilja och vision så har Högkvarteret givit CA 7 uppgift att (intill riksdagsbeslut är taget) förbereda avveckling. Därför gäller följande **övergripande mål** intill 2000-12-31 då de symboliska grindarna för A 7 på Visborgs slätt avses stängas. Då skall vi:

- * på ett öppet och demokratiskt sätt gjort allt för att påverka beslutsprocessen fram till riksdagsbeslutet,
- * genomfört personalutveckling där alla anställda har fått en individuell utformad, konstruktiv lösning så att de med stolthet och glädje bevarar minnet av A 7 samt med värdighet kan fortsätta ett utvecklande liv,
- * väl genomfört utbildning med utbildningsbataljonen 99/00,
- * på ett planlagt och ordnat sätt avvecklat A 7 förnödenheter,
- * ha format en livskraftig traditionsbevarande förening som verkar för ett fortsatt gott kamratskap samt
- * utifrån våra förutsättningar möjliggjort ett positivt eftermäle i samhället

På så sätt är alltså vårt mål och vår mening formulerade för den närmaste tiden. A 7 lever!

Processen och påverkansmöjligheterna

I förra numret av denna utmärkta tidning redovisade förre regementschefen på ett utförligt sätt den process som lett fram till nuvarande läge i omstruktureringen. Från min utsiktsplats i Högkvarteret hade jag med mig insikten om att A 7 inte rymdes i det dokument ÖB lämnade ifrån sig 99-05-19. Det var ju en konsekvensbeskrivning av en given ekonomi, där ÖB angav att endast *ett* förband skulle utbilda artilleriförband i framtiden. Detta förband skulle dock ha ett detachement i Boden och eftersom totala antalet artillerivärnpliktiga endast var cirka 900 så hade man inte tänkt att A 7 skulle vara med i matchen. *Slutsatsen* var tydlig för mig; värnpliktiga måste omfördelas till Visby för artilleri- och luftvärn! Argumenten är naturligtvis att utnyttja den kompetens som redan finns i Visby och att en solitär mekplattform inte är positivt. Chefen Lv 2 och jag har därför drivit samma linje och brigadchefen har stött argumenten.

Jag har från början varit helt övertygad om att det är möjligt att ändra inriktning för den gotländska artillerikompetensens framtid genom att utgå från möjligheter inom ramen för 05-19 dokumentet. Den möjliga vägen till omtag i värnpliktsfrågan skulle vara att peka på två saker:

1. Det är effektivt att ha integrerad mek/art/lv-utbildning på Gotland för att tillvarata kompetens och för att få en bra garnison.
2. Bataljonsartilleri skall utbildas och eftersom det nya bataljonsartilleriet skjuter 12 km är det ett system för indirekt eld som kräver truppslagskompetens. Alltså bör bataljonsartillerivärnpliktiga (cirka fyra kompanier årligen) ingå i artilleriets värnpliktsvolym. Således en omfördelning från mekplattformarna som är möjlig inom ramen för 05-19 dokumentet!

Än finns det alltså hopp om förnuftiga förbättringar av delar i denna process. Det krävs dock att vi kan påvisa fördelarna och möjligheterna med en ändring inom ramen för givna planeringsförutsättningar.

Möjligheterna

Och hur det än går skall vi naturligtvis komma ihåg att den Försvarsmakt som blir kvar visserligen blir liten men vass. Det gives mycket stora möjligheter för de som väljer att utvecklas med den kvarvarande artilleriorganisationen. Många samövningar och samverkan med både utländska och exotiska svenska förband erbjuds när *den* svenska armébrigaden utbildas varje år.

Utbildningen skall principiellt bedrivas i fyraårscykler med en "skvader"-brigad årligen. D v s de enheter som utbildas årligen är inte alla delar av en brigad men tillräckligt antal förband utbildas för att kunna organisera ett gemensamt förband och en motståndstyrka. Det borgar för viss dubbelsidighet i övningarna, särskilt vid de två större tillfällen per år (februari och april) som hela brigaden dras ihop för övning. Alla arméförband har samma utryckningstid, i april. I Kristinehamn avses den årliga brigadartilleribataljonen och bekämpningsdelar ur divisions- (fördelnings-)nivån utbildas.

År 2 och 3 har brigaden hög krigsduglighet och personal kan stå till förfogande för internationella uppgifter. År 4 blir sedan ett reserv/överlämningsår innan man försvinner ur insatsorganisationen därför att då har ju en ny brigad utbildats. Vi har inte materiel till fler brigader och vi avser inte genomföra repetitionsutbildning. Följdaktligen har vi alltså totalt fyra brigader i insatsorganisationen.

Grundorganisationen

På Gotland har vi sett ett förslag om ett mekutbildningsförband med 650 mek-värnpliktiga, 50 tremånadersvärnpliktiga till hemvärdet och 50 vaktsofficerare. Dessa värnpliktiga genererar 170 yrkesofficerare och en handfull civila. Det innebär cirka 30 - 50 nya jobb vid P 18. Variationen beror på antalet officerare som lämnar brigaden.

Militärdistriktsstabens och underhållsorganisationens omfattning har vi inte sett siffror på än men en rimlig gissning är en minskning med totalt 50 - 75 %.

För artilleriet skall preliminärt 760 artillerivärnpliktiga, 125 korttidsvärnpliktiga och 50 bevakningssoldater utbildas i Kristinehamn samt 280 artillerivärnpliktiga i Boden. ArtSS framtida organisation utreds inom en särskild skolutredning. Det finns de som pläderar för fler armégemensamma skoldelar.

Totalt sett skall mer än 50 % av antalet artilleriofficerare bort före 2005. Dock skall bekämpningskompetens finnas på många ställen utanför artilleriregementet. En sådan behovslista arbetas på inom artilleriorganisationen. F n vet vi att Chefen ArtSS, överste Anders Carell, är utsedd till "projektledare Kristinehamn", d v s han ansvarar för att utarbeta kompetensbehovslista, organisations- och ledningsförslag för artilleriregementet med detachement i Boden samt ArtSS del i Kristinehamn. Till sin hjälp har han bataljonschefen vid A 7, överstelöjtnant Bo Hansson som *projektsekreterare*, bataljonschefen vid A 9 överstelöjtnant Stefan Lundqvist som *delprojektledare artilleriregemente Kristinehamn*; bataljonschefen vid A 8, överstelöjtnant

Torbjörn Larsson som *delprojektledare Boden*; ställföreträdande Chef ArtSS, överstelöjtnant Magnus Stenström som *delprojektledare ArtSS* samt stabschefen A 3, överstelöjtnant Hugo Nystrand som *delprojektledare traditioner*.

Den konstellationen bör borge för en bra process och ett bra utfall. Preliminärt resultat skall vara klart 2000-02-15.

Krigsorganisation?

Vad som kan kännas som en verklig ny och märklig tanke för de flesta av oss, är att vi inte längre skall ha någon krigsorganisation. Nästan inte i alla fall. Här på Gotland skall förutom MD-staben och en underhållsdel endast finnas materiel till den insatsbataljon utan stridsvagnar som Chefen P 18 (nygammalt namn) utbildar årligen samt två foskyttbataljoner med för närvarande ännu inte klarlagd förmåga eller organisation. Hemvärnsförbanden får en allt större roll för det territoriella försvaret.

Indirekt eld då? Javisst skall P 18 utbilda bataljonsartilleri, granatkastare på pbv. Med en skottvidd som tidigare nämnts kring 12 kilometer. Och visst måste det finnas bekämpningskompetens för att sy ihop tekniken och taktiken över förbandsnivåerna. Men det finns bara en divisionsstab och ett artilleriledningsförband, motsvarande artilleriregimentsstab, i landets insatsorganisation.

Det är denna begränsade volym som reducerar behovet av grundutbildningsförband. Alla andra krigsförband avvecklas! Det kommer således inte att finnas taktiskt/operativt rörliga krigsförband som är avdelade på Gotland! Den nya filosofin bygger på det som Johan Kihl basunerat ut i tre års tid, nämligen att det inte blir krig på så många år att vi nu kan ta risker och (Sverige) hinner bygga upp en ny försvarsmaktsvolym när det är så dags.

Att gå vidare

Mycket nytt stundar alltså för framtida artilleri och framtida artillerister. Låt oss inte fastna i grämlse över det som nu ser ut att försvinna från den försvarsmakt vi är vana vid, utan ta sats inför framtiden. Bemanningen av den nya Försvarsmakten startar ordentligt efter riksdagsbeslutet dvs cirka 1 april.

Vi A 7-are är duktiga, vi har ett gott renommé. Våra argument håller och vi skall hoppas att det ännu är möjligt med en särskild breddkompetenslösning för Visbyförbanden. Om det inte blir så är vi i alla fall rustade att möta framtiden! Antingen i den nya kompetens- och insatsbyggda Försvarsmakten *eller* i en civil karriär.

Vi skall också se till att vi genom kamratföreningen (eller dess arvtagare) har möjligheter att vårda traditioner, minnen, kamratskap och vänskap.

Slutligen

Kom ihåg att visionen gäller intill riksdagsbeslut är taget.

Vi skall agera för det bästa men måste vara förberedda på det värsta!

GOD JUL!

Sven-Åke Asklander

Visby
Box 1018
621 21 VISBY
0498-21 60 75

Gotlandsflis AB

Klintehamn
Industriområde
620 20 KLINTEHAMN
0498-24 14 60

"En gång Gotlänning, alltid Gotlänning, så låter det i en gammal slogan och så är fallet med mig. Jag är född på Gotland, närmare bestämt i Väskinde för 73 år sedan men har sedan mitten av fyrtioalet var bosatt i Kristianstad
Att jag skriver till Er och Er tidning är för att min fader för cirka hundra år sedan var stamanställd på A 7 i Visby. Vilket år han värvade sig dit har jag ingen kännedom om men han var född 1884-07-15 och hette Axel Reinhold Johansson-Bergdahl. Varför han slutade sin bana som militär vet jag inte heller, men han var en hetlevrad person så jag misstänker att han brusat upp för någonting och att detta var orsaken. Saken är den att jag ibland mina föräldrars tillhörigheter har hittat gamla gulnade ark med dikter som min fader har diktat om krigarlivet. Aldrig i min vildaste fantasi kunde jag tro att min fader hade en sådan diktarådra, men förstår nu varför jag själv har ärvt denna konst."
(*Detta är ett utdrag ur ett brev från dottern, Astrid Zweiniger*).

Militärvisa från Slite

En visa vill jag dikta den lyda skall så här,
hur man i år plaserat ön Gotlands militär.
Vi fjärde batterister nog därom tala kan,
hur vi från Visby flickor blev fördd till Slite hamn.

Vi rusta oss för resan med kanoner, krut och mat,
för neutraliteten vi skulle sätta vakt.
Det kunde snart ju hända att ryssen kommer hit,
vi skulle då beskjuta hans fartyg bit för bit.

Den första mars vi reste från Visby stora stad,
ja något över hundrade, vi var en liten rad,
Vår resa gick på järnväg allt ner till Slite hamn,
där vi fick skåda flickor utav ett annat slag.

På Länna gård vi fingo vårt nya logement,
det var ju ej för trevligt, ej heller angenämt.
Att ligga uti rummen där inga människor,
kanhända på ett sekel, ruin det liknar blott.

Sen gick vi in i rummen, där vi nu skulle bo,
det var ju ej för trevligt att ligga må ni tro.
Där avrivna tapeter, ja damm och spindelväv,
här funnits uti mängder, där bildades ett nät.

Men nu vi fått det trevligt det kan ni väl förstå,
ty alla Sliteflickor så gärna till oss gå.
De fästeman vill hava som äger krigarblod,
till dem vår kärlek flödar, som vatten i en flod.

Och till vårt stora nöje en dansebana byggt,
där vi till dansen bjuder, små tärnorna så blygt,
Och uti dansen svingar vår lilla dufva rar,
men sen på Lännaberget en härlig kyss vi tar.

Nog finns det någon bland oss som litet straff har
fått,
för det att man om natten, till lilla vännen gått.
Det kan ju ingen beundra, ty det är så skönt,
att vila hos sin flicka och kyssa henne ömt.

Men om det skulle hända att någon blir för kär,
då blir hon övergiven, då får hon ingen här.
Ty fjärdebatterister, dom tjusar flickor blott,
vad sedan kommer efter, får flickan på sin lott.

Nu skall vi hemåt resa till Visby stora stad,
ja hem till lilla flickan, som blir så hjärtans glad.
Farväl nu alla flickor som bor i Slitehamn,
men uti minnet vilar ert fina sätt och namn.

*Visby den 10 september 1907
Axel Bergdahl
F d Volontär*

Fördelningsunderstödsövning i Älvdalen

I slutet av maj åkte ett tjugotal officerare samt FOK-elever och KB/PB till årets stora fördelningsunderstödsövning i Älvdalen. A 7 hade som uppgift att upprätta 16 infhaubitsbataljonen, vilket i praktiken innebar ett ytterst reducerat haubitskompani (2 st 77 B) samt en personalsvag bataljonsstab.

Förberedelser och uppstart

Tisdagen efter pingst påbörjades uppresa för huvuddelen av personalen efter att några officerare varit uppe och rekognoserat och planerat veckorna innan. Uppresan skedde med Herkules då endast personlig utrustning behövde medföras. Anledningen till detta var att tre pjäser med dragbilar, ambil samt bplatsbil kvarlämnats i Trängslet efter vårens Arthurskjutning.

Planet lyfte från Visby flygplats vid lunchtid och mellanlandade i Karlskoga för att släppa av bataljonsstabens medlemmar för vidare transport till ledningsträningsanläggningen, LTA, i Kristinehamn. Tp 84:an fortsatte därefter till Mora där en buss väntade för att ta "batteridelen" till Trängslet. Värnpliktiga anlände något senare med egen buss, och resten av dagen åtgick till att kontrollera pjäser, possystem, komplettera materiel från de kvällsöppna förråden samt rekognosera för haubkompaniets utgångsgruppering.

De första dagarna i Trängslet bedrevs i princip enligt egna önskemål, varför gott om tid avsattes för utgångsgrupperingen på onsdagen. För de värnpliktiga som ryckt in i mars var pjässystemet en nyhet handhavandemässigt, medan KB från januari hade ganska stor erfarenhet efter en veckas Arthurskjutningar i början av april. Onsdagen bjöd på strålände väder och kompaniet tillbringade hela dagen vid och i anslutning till Åbäcksåsen, drygt en kilometer söder om Rivsjön.

Även torsdagen började på Åbäcksåsen och förmiddagen ägnades åt gruppvis omgruppering inom kompaniområdet. Under eftermiddagen genomfördes tre snabbgrupperingar, vilket för 77 B-systemet dock inte skiljer sig nämnvärt från en normalgruppering.

Batstaben tillbringade tisdagen till och med fredagen i Kristinehamn, där de bland annat iordningställde de nya stabshyttorna (9012), ingick i det fördelningskrig som spelades i LTA:n och fick utbildning i olika moderniteter, såsom det nya sambandssystemet TS 9000 som användes fullt ut under övningen. Fänrik Max Johansson blev stabens handgångne i uh-frågor, då kvartermästare och underhållsbefäl saknades, och fick en "fysisk" utbildning av major Ralf Adolffson A 8...

Staben ansluter till fältet

Dagen därpå påbörjades i Karlgrav vid södra skjutfältsgränsen. Kompaniområdets utseende medgav inga större innovationer avseende pjäsplatser, varför pjäsgrupperna hamnade på en skjutbana. I stället för direktskjutning företogs dock basflödesskjutning med laddning nio på tv och en halv mils skjutavstånd. Under eftermiddagen rullade kompaniet tvärs över skjutfältet för gruppering utanför nordvästra gränsen. Även detta var ett litet kompaniområde som dessutom skulle inrymma bataljonsstaben som under kvällen anslöt från Kristinehamn.

Vid 18-tiden samlades alla A 7-befäl (inklusive OHS-eleverna som också deltog med två 77 B) vid Johns slobod där C A 7 med Björn Wizén som grillmästare bjöd på potatissallad, bröd och grillat kött. Vissa av stabsmedlemmarna hade dessutom förmånen att få se en björn under sin resa från sloboden. Inga av åskådarna hade dock några blågula band att vända på, varför de fick nöja sig med att delge sina upplevelser via mobiltelefonkedja till avundsjuka kolleger.

Trots byte av besättningar under fredagen började pjäsgrupperna, under Martin Zander och Tord Lickanders ledning, nu bli riktigt varma i kläderna. När lördagen var till ända stod haubitskompaniet i skyddsställning ett par kilometer från staben som nu omgrupperat till toppen på Rassakufjäll. Bataljonschefen, Fredrik Thurell, var mycket tydlig i sina instruktioner till kompaniet avseende verksamheten under söndag morgon. I god tid före utsatt tid var dock kompaniet eldberett för att genomföra uppvisningsskjutning i samband med ett generalsbesök. Pjäserna var vid detta tillfälle grupperade vid två fickor på omkring 500 meters höjd längs Rassakufjälls östra sida med en vidunderlig utsikt över Österdalsälven, Storberget och Järvfljotberget. Skillnaden mot exempelvis B 42 på Tofta var slående...

*Fyra kollin... Tord, Thony,
Laddning 7, Sylve*

*Fyra auktoriteter vid Johns Slogbod: Olle, Sylve,
Anders, Björn*

*Pjäsgruppchef Martin Zander visar
stolt upp sin haubits*

*Staben, representerad av Anders Carp och
Sofie Fernerud, under beslutsfattande*

*KB Dömstedt tar igen sig i en
eldpaus*

Mosslanda flygplats faller

Efter en marschomläggning på grund av en alltför smal bropassage rullade kompaniet österut och följde IB 16 anfällsrörelse mot fingerade Mosslanda flygplats. De tidigare problemen med att hitta tillräckligt antal plutonsplatser var nu eliminerade då nästa kompaniområde var liktydigt med ett målområde för artilleriskjutning. En lägsta uppsättning på 50 (med ett minsta skjutavstånd med laddning 5 på 15 hm) utgjorde nu inget större problem då de flesta träd sedan tidigare var bortskjutna.

EA, det vill säga första pjäsgrupp, tog nu ett eget initiativ och påbörjade gruppering på fel pjäsplats. Trots detta missöde överträffade gruppen EB med några minuter efter en otrolig slutspurt. Omloppstiden inom detta kompaniområde låg på ungefär 14 minuter.

Efter omgrupperingar inom kompaniområdet väntade omgångsvis dusch hos A 9:s trossdelar i ZF och därefter förläggning för de flesta. För ett fåtal började nu (strax innan midnatt) en frenetisk överräkning av ammunition samt bläddrande i gamla SKER-remsor då staben ville ha in aktuellt ammunitionsläge samt rapport över antal skjutna skott under dagen. På grund av bristfällig uppföljning från kompaniets sida tog uppgiften längre tid än nödvändigt och det var trötta erfarenheter som drogs innan alla inblandade kom i säng.

Under måndagen skedde kraftsamling av allt artilleri och utgången av kriget började göra sig gällande. Ställföreträdande arméinspektör gjorde ett blixtpbesök hos förbandet innan omgruppering till området öster Långsjön påbörjades. Veckans enda felkörning gjordes vid omgrupperingen, men trots detta kunde eldbereddatiden hållas med marginal. Vid detta tillfälle testades pjässystemets prestanda till fullo då skjutningar genomfördes på maximalt skjutavstånd med laddning 8. Måluttaget var så maximerat att endast en pjäs kunde genomföra vissa skjutningar då andra pjäs, som stod ett femtiotal meter bakom första, hamnade utanför max skottvidd! Spridningen i längd tycks dock, av eldregleringen att döma, ha varit obetydlig.

Under den 20 km långa omgrupperingen kan nämnas att batstaben hade samband med samtliga enheter, uppåt och nedåt, på samtliga nät inklusive telefonnäten, tack vare TS 9000-systemet.

Hungrig häger och ammunitionsbrist

Under kvällen genomfördes vissa reparationer på hjullastare och en pjäsbil av repgrupp ur A 9. Nästföljande morgon lämnade pjäsgrupperna skyddsställningen, men ersattes snart av en mäktig häger som gjorde en inflygning på vägen och sökte av området efter brödsmulor. Micke Högfors gjorde ett försök att närma sig fågeln med en kamera, men hägern lät sig inte förevigas på nära håll utan avvek i rask takt i sydlig riktning. Den första dagen i juni påbörjades med sedvanliga skjutningar, som dock fick avbrytas då det, tyvärr alltför sent, visat sig att amgruppen på order återlämnade två pallar med laddning 8 till A 9:s ammunitionspluton. Efter en snabb ammunitionsersättning i kompaniområdet utbröt dock brand i målterrängen varför förmiddagen förlöpte utan några vidare skjutningar. Efter omgruppering till Karlgrav, där rekgruppen detaljstyrdes med batteripunkt och radie 100 meter, skulle basflödesskjutning med laddning 9 genomföras. Efter lång väntan på att de andra förbanden skulle bli eldberedda, genomfördes avslutningen på fördelningsunderstödsövningen för A 7:s del. Vad som skulle bli en mäktig avslutning med 24 st laddning 9, blev i själva verket totalt fem skott. Detta medförde att det var ett något snopet kompani som rullade hemåt mot Trängslet efter genomförd ammunitionsredovisning.

Efter utförlig vård och återlämning av lånad materiel, kunde hemresan påbörjas vid lunchtid följande dag. För värnpliktiga följde en lång bussresa.

För befälslaget gällde i huvudsak tåg Mora-Stockholm eller terrängbil 40 mellan Trängslet och Nynäshamn, för att därefter ta nattbåten till Visby. En privilegierad skara fick dock möjlighet att flyga direkt mellan Mora och Visby.

Nöjda värnpliktiga och befäl kunde nu påbörja en välförtjänt helgledighet och blicka tillbaka på en i många avseenden givande övning.

Andreas Häglund, fänrik

Kompanichefen Carlswärds kompani

Hejsan!

Mitt namn är Mats Lagerqvist och är under året 99/00 kompanichef på Carlswärds kompani. Jag skall här berätta lite om kompaniet, vad vi har gjort hittills och hur den fortsatta verksamheten ser ut.

Det uppdrag som kompaniet har är att utbilda ett Haubitskompani 77 B (-) och en Ledningspluton (-). Utbildningen under året är indelad i tre skeden, GSU, Befattning och Förbandsformningsskedet.

Inryckning skedde 99-06-14 då 108 stycken värnpliktiga anlände. En stor skillnad från tidigare år är att 99/00 utbildas endast 10 månaders värnpliktiga, det vill säga att någon augustiinryckning skedde ej vilket medfört att organisationen har skraddarsyttis mot vad vi skall utbilda. Allt detta ett resultat av besparingskraven som ligger på Försvarmakten.

Organisationen under GSU-skedet har varit tre stycken plutoner: 1. pluton bestående av GB pj, am, kok och drivmedel, 2. pluton bestående av C-bitr, GB sb och rek, plutsjv, rek och b-platsbiträden och e-signalister och 3. pluton bestående av enbart riktare. Utbildningen i GSU-skedet (veckorna 923-941) inriktades i huvudsak mot allmän militär utbildning. I detta skede ingick bland annat en fältvecka, tre veckors Högvaktstjänst (för GB på 1. pluton 39 st) och funktionärsskap under SM orientering vecka 937 som förtjänstfullt löstes av 2. pluton. Skedet avslutades med omorganisation till fältorganisation och Soldatprov som planlades och genomfördes av KB/PB-elever på ett förtjänstfullt sätt. I huvudsak har kompaniets befäl utgjort en befälspott där varje befäl/pluton fått uppgift att utbilda hela kompaniets personal i någon tjänst. Detta för att minska planeringstiden och att kompaniets personal får samma grundläggande utbildning. Som tidigare nämnts omorganiserade vi oss till Fältorganisation vecka 41 inför befattningsutbildningen och organisationen ser från vecka 41 ut enligt följande: Pjäspluton, Bpl/Ledningspluton och Underhållspluton. Sammanlagt 116 värnpliktiga med KB/PB som anslöt till kompaniet vecka 41.

Vi är nu i början av Befattningsskedet (veckorna 943-003) när detta skrivs och utbildningen är koncentrerad till specialtjänst. I år är ledorden "stridsteknik artilleri inom kompaniets ram" och vår strävan är att bli duktiga på rörelse i syfte att undvika fientlig

bekämpning. Första skarpskjutningen med artilleri genomförs under vecka 947 då kompaniet genomför Kompaniövning 1. Övriga övningar som genomförs är Stridsvecka (vecka 945). ArtOHS 1 (vecka 949) och Kompaniövning 2 (vecka 003). Då skall kompaniet ha grundlagd duglighet för att gå in i bataljonsram och nästa skede. Vi strävar även att i detta skede vidmakthålla/förbättra grupps strid och skjutskickligheten hos de värnpliktiga.

I förbandsformningsskedet ingår Kaderövning bataljon (vecka 005) som är en "förövning" till Batal-

jonsövning 1 (vecka 007). Vecka 010 genomför blivande kaptener från ArtSS Kristinehamn en teknisk skjutning och skjutledarutbildning där vi medverkar. Utbildningsåret avslutas med C A 7 slutövning och inlämning av materielen vecka 012 och vecka 013. Jag vill även nämna Anhörighetshelgen som genomfördes vecka 40. Reaktionerna och synpunkterna från anhöriga denna helg har enbart varit positiva. Det är tydligt att det uppskattas att få inblick i sin son/dotters militära liv och artilleriet som helhet.

När man ser framåt inser man att hälften av resterande tid är fältveckor och tiden för utbildning på kasern är begränsad. Vi har mycket kvar att lära men jag ser med tillförsikt fram mot resterande del av utbildningsåret och jag är övertygad om att vi kommer att utbilda ett 77 B-förband väl i klass med övriga artilleriregementen.

Smolk i bågaren är naturligtvis det nedläggningshot som hänger över oss och vad det innebär för framtiden kan man bara sia om. Jag väljer att inte kommentera detta här. Vi hoppas på det bästa.

*Mats Lagerqvist
Major/Kompanichef Carlswärds
kompani 99/00*

Övningen Stamina

Måndagen den 14 juni var det nog ett antal spända och nervösa KB och PB som klev av färjan. Efter en veckas (formell) övning i överlevnad var det nu dags för testet. Men när skulle det ske? Det enda vi visste var att vi skulle ha helgtjänst och därmed kunde vi bli utskickade när som helst. Dagen började som vanligt med morgonrutiner. Därefter var det strid med kapten Mattsson. Striden var hård och pågick hela förmiddagen. Precis innan hemmarsch fick vi order om att det var ordergivning:

- Fiendens övningsverksamhet har under vintern och våren ökat och i och med detta också kränkningar av såväl lufterum som sjöterritoriet.

Ordergivningen var en presentation av fiendeläget samt våra uppgifter och gruppindelning. Grupperna var sex till antalet och mixade av både KB och PB. Överlevnadsövningen Stamina hade börjat.

Efter ordergivningen var det utdelning av gruppmaterial. Det bestod av Ra 180/Dart 380, 4 accar och vår mat, d.v.s. en portion präriegryta, ett paket kex, ett paket nickel och en chokladkaka.

Vi blev transporterade till Tingstäde och avlämnade med en marschorder till Bläse. Vädet var strålande och marschen blev både varm och svettig.

Vid Bläse var det avtransport medelst transportbåt till Fårö. Med hjälp av båten taktfulla muller och en långmarsch i benen var det många som slumrade in och truppens skämtande byttes mot snarkningar. Landstigningen skedde gruppvis och när samtliga grupper var i land fick vi nya order: Ytövervakning. Vi fick ge oss ut på en ny marsch med stöd av en karta, som var väldigt svårtydd. Vid marschmålet var uppgiften ytbevakning.

Efter en hård natt med dels posttjänst för ytbevakning, dels ett blodigt krig med myggor, vaknade vi med ett ryck:

- Omgruppera gruppen och förbered er på beredduppgift.

Beredduppgiften bestod i att bevaka ett antal stigar i Fårös inre. Under bevakning blev vi jagade av poliser med hundar samt en B-styrka bestående av KadS och FOK. Efter att ha blivit påslagna blev vi av med vår packning och utskickade på en orientering. Dagen fortlöpte snabbt med mycket marsch och mycket kartläsande.

På kvällen blev vi transporterade till Gotland igen. Vi blev landsatta i Ar och slog nödbivack. På väg till platsen för bivacken hittade min grupp något som var värt sin vikt i guld: En såg.

Efter en natt i en nödbivack var vi åter på språng. Marschmålen vi fick låg runt sjön Bästeträsk. Vi

hade nu gått in i fasen stationär överlevnad. Det innebar att vi var still i tre dagar. Dagarna gick åt till att skaffa ved samt att leta efter mat. Veden var lätt att hitta, däremot var maten en omöjlighet.

Nästa fas i övningen var ett slaktmoment. Vi fick ett antal hönor och dessa slaktade vi på ett så humant sätt som möjligt. Efter att ha festat på en höna och druckit hönsbuljong var vi nu åter på språng. Nattmarsch! Den gick mellan Lärbro och Tingstäde. När vi kom till Tingstäde tog vi alla en lång och skön rast.

- Detta är en fångförhørsövning, flykt är förbjuden!

Dessa ord innebar att vi gick in i slutet av överlevnaden. Det blev en mardröm av värsta tänkbara sort. Vi stod i en lokal med huvor över huvudet och med en störande musik i öronen. Detta avbröts då och då med förhör. Förhöret utfördes av en person som talade ryska och en annan person tolkade till svenska. Mardrömmen fortsatte i 13 timmar och när man väl blev fri var man helt utpumpad.

Det sista momentet i hela övningen var en hinderbana. Den gick i och vid sidan av Tingstäde träsk. När målet nåddes var övningen slut. Vi fick mackor och blev flakade hem. Därefter avslutades allt med gemensam middag i Hwitstjärna.

Det här var i stora drag överlevnadsövningen Stamina. Den var jobbig men framför allt lärorik. Ett tack till övningsledningen för en strapatsrik, jobbig men ändå rolig övning!

Jonas Karlsson, furir

INRYCKNING

Inryckning

Och så var då man då här. I mitten av juni klev man av bussen efter en sömnlös natt på båten. Bussen stannade utanför Visborgs slätt.

Tyst, en aning osäkert svepte blicken runt på en samling lika tysta och osäkra killar (Ja, jag skriver killar, ursäkt Hartvig). Det var alltså med några av dessa 10 månader skulle utstås. F-n de har ju dialekt.

Graip

Tegel, gammal, eko, ingen hiss - PUST. Efter en del letande och spring upp och ner i *befälstrappen* hittade alla sina respektive logement. Återigen svepte blickar över nya ansikten och den nya bostaden. Sängarna var *smala* och skåpen slitna, men de livades upp av den roliga grå färgen.

Då väskan med det sista från det civila livet var avlagd på sängen skedde en snabb handskakningsrunda. 10 månader var det.

Mot TSF

Gåsmarsch mot TSF. Kolonn två tåter, eller två led utan rättning och takt. Väl där smög vi oss in och tog en säck. Den fylldes sakta med saker, uniformer, disktrasa (fältskjorta) 90, handskar, rånarluva, o.s.v. tills man hade att bära på en otymplig och tung säck för transport mot logementet. Till detta bör påpekas att sommaren var varm, vilket den också fortsatte med, skulle det visa sig. Nåja, uniform på och inpackning av kvarvarande prylar i skåpen enligt lista. Därefter var det lunch och hungrig var man. Snart låg två sladdriga kroppkakor på tallriken. 10 månader var det.

Namnbricka

Jo, den kom, 511 fick jag, jag hade fått min identitet, 511. Pang du är död, va?, vem?, jag?. Nej en krumelur och två streck. På brickan stod det *pjäsgruppchef*. Konstig benämning på en skyttegruppchef. Men det kom en förklaring på ett av de otaliga informationsmötena. Dessa ägde rum i filmsalen eller taktiksalen där syret inte fann sig riktigt tillräta. Däremot spred sig lätt kroppsliga odörer i ett rum fullt av killar (På väg att bli män, *MUCK*). Svaret på frågan var: Politiker sparar, militären bantar (Göran, tänk tvärtom). Det hade helt enkelt blivit tjänster indragna. 10 månader var det.

Kväll

Middag, därefter kvällstjänst. Uppgift: Tyglappar på uniform. Hjälpmedel: Nål och tråd. Det var bara att sätta sig runt bordet i logementet och försöka tråckla. Och tråckla det gjorde man, med nedböjt och djup koncentration. Man menade: "Prata inte med mig, för vi känner inte varandra och kommer aldrig att göra det vad det verkar". Ibland släpptes dock kommentarer som: "J--la s--t, jag hatar det här", "F-n vad ont i fingret jag får", "Är det någon slags j--la syjunta, eller?" Syjunta var ordet, junta var vad jag trodde att vi skulle stoppa. 10 månader var det.

Tiden gick

Tiden gick och vi blev rutinerade allteftersom vi fick rutiner: Gå upp, frukost, sängen, skorna, städning, uppställning, visitation, BRAK och därefter tjänst. Det var vardag. Men inte allt, t ex det första skottet med en Ak 5. Ligga på 30 metersvallen och försöka hålla vapnet stadigt. När sedan befälet skrek: "Tre skott i egen takt, ELD", ryckte man i avtryckaren och hann inte ens blinka. Akan smällde och det bakre siktet trycktes in i kinden som man krampaktigt tryckt in för nära ansiktet. Men vad spelade det för roll när man äntligen kunde betrakta sig som militär... och inte malaj.

Idrott

Ja, vad ska man säga, bollen är rund. Nej, det vore kanske bättre att citera Markoolio's svar på "Vi fem frågan i Aftonbladet (-99)". De frågade huruvida det var bra att antalet värnpliktiga ytterligare skulle minskas i försvaret. Markoolio's svar var: "Nej, för det är en bra motionsskola för killarna". Och nog stämmer det, för att jogga och orientera, är något befälen insett att vi killar i 19 årsåldern tycker är något både intressant och spännande... När bollen är rund. Men ett ögonblick, så ska ni få höra, en dag stod det bollspel på programmet. Glada i hågen klädde vi om till fyskläder beredda på en dust på en av våra fina gräsplaner. Ut i korridoren träder fänrik Sonesson fysklädd och beredd att leda uppvärmningen. Men innan dess tar han till orda: "5 km-spåret eller 3 kmspåret, 1 km promenad för skadade och sjuka". Va! nej, vi skulle ju få... Fänrik Sonesson: "Nej". En ljudlig suck från Jocke Ny hörs. Vi börjar med tunga steg ta oss ut i korridoren. Fänrik Sonesson kommer fram och frågar Ny om han har något att invända. Ny: "Amen vi skulle..." "Nej, men kapten sa att vi

hade valfri fys", fyller skrivande i. Fänrik Sonesson faller kommentaren: "Inom militärmakten finns ingen demokrati, vi försvarar den bara". Lysande, fänriken var väl värd sitt nöjda flin efter den dräpande kommentaren.

Pjäsen

12,2 meter penisförlängare. Det är tack vare eller på grund av den vi är här. En skapelse i metall och elektronik gjord för att MekB inte ska gå under. Modern, ja, om inte en av de modernaste artillerisystemen i världen. Det bevisade ju inte minst Bofors genom att med renhårigt spel låta Indien köpa några stycken...

Vi har dock inte haft så mycket pjästjänst än men det kommer, mycket. Och den, 77 B, verkar... macho.

Nu

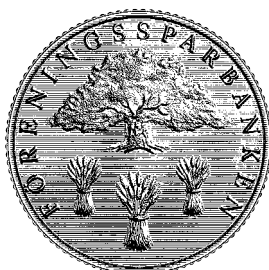
Så här efter fem månader i det militära livet börjar man vänja sig, utom på söndagarna. Uniformen har blivit skitig, man har lärt känna övriga människor på luckan. Fått skjuta av sig den värsta skjutgladheten med lösa skott under stridspassen. Insett att Soldathemmet har käk när kroppkakor serveras i Militärrestaurangen. Lärt sig att sova, var när och hursomhelst. Helt enkelt blivit en i den grönkädda skaran.

Till sist hoppas jag att vintern skall bli lika varm och vindstilla som sommaren.

Tack för ordet: Robin Toneby, pjäsgruppchef 511

Räkna nu. Sälj efter nyår.

Om du vill tjäna lite tid inför försäljningen av din villa nästa år, låt oss räkna på affären redan nu. Då vet du om du vill vara med i våra annonser efter nyår. Vi gör en kostnadsfri nettokalkyl som ger svar på hur mycket som blir över sedan lån, skatt och omkostnader är betalda. Välkommen nu! God Jul!

Fastighetsbyrå

Österväg 12, Visby

Tel: 0498-21 80 40

Praktikantläger 1999

Mitt i högsommarvärmen genomförde vi årets praktikantläger vid A 7. Vi som fick förtroendet var Leif Svensson, Mats Slesgård och Ola Pettersson från MekB (P 18). Till vår hjälp hade vi årets FOK (6 elever).

Tidigt måndagmorgon (19/7) hämtades 34 förväntansfulla ungdomar vid hamnen och flygplatsen. Ungdomarna, 12 pojkar och 22 flickor fick i stort sätt uppleva samma sak som våra värnpliktiga gör den första veckan med exercis, vapentjänst och pjästjänst varvat med utflykter. Vi höll till på Visborgs slätt med den utbildningen och vi bodde i Bysen.

På fredagen packade och lastade vi för "fältvecka" vid Skalasant på Fårö. Där fortsatte utbildningen med förläggingsarbeten, orientering, sjukvård. Pansarskott varvat med bad och guidad bussutflykt med grillning. Under vistelsen på Fårö fick praktikanterna laga sin egen mat. Övningen avslutades med en gruppfälttävling, som var tillika utbildningskontroll. Samtliga fullföljde tävlingen, som var cirka 11 kilometer lång med sex inlagda moment.

Tisdag eftermiddag var vi åter i Bysen. Kvällen avslutades med materiellvård, för att på onsdagen ta båten till Stora Karlsö för en hel dag.

Sista dagen (torsdagen) fick ungdomarna ledigt på eftermiddagen för att besöka Visby, det var andra möjligheter under veckorna.

Tidig fredag morgon lämnade vi av 30 nöjda ungdomar vid flyget och hamnen. Fyra elever försvann under de två veckorna (olika skäl).

Ett stort tack till våra FOK-elever som med sitt kunnande och ledarskap bidrog till ett lyckat läger.

Leif Svensson (guide) och Mats Slesgård (bussförare)

Visby Återvinning AB

Österbyväg 23

Box 1051, 621 21 Visby

Tel 0498-21 40 88, 21 50 88

Telefax 0498-21 31 88

Störst på Gotland inom återvinning av järn- o. metallsrot, blybatterier
Brett sortiment av handelsjärn, ex.vis stångstål, balk, plåt, rör, armering.
Försäljning av gas och gasol.

Hjärtligt välkomna in på ett besök!

Semper Foods

ETT FÖRETAG I ARLAGRUPPEN

Högvakten A 7, augusti 1999

Jag har utbildat sex högvaktsstyrkor, jämför jag dem, vill jag säga att ni är den bästa. Kommer ni ihåg vad jag sa innan vi åkte upp? Att ni aldrig skulle glömma de här veckorna. Det kommer ni inte att göra.

Vi står utanför kasern i Almnäs, orden är kapten Nilssons. Vår vecka på Stockholms slott och Drottningholm är till ända, de flesta andas ut, äntligen. En vecka av posttjänst, patrullhets, galna turister och obefintlig permission. Låter som en mardröm, och många är upprymda över att få åka hem. Men ändå ett ganska trevligt mellanspel i vår värnpliktsstillvaro, vi åker hem med mer än packningen i bagageutrymmet. Med oss har vi en laddning erfarenheter som kommer spela roll i den fortsatta utbildningen, och i ett längre perspektiv än så. Att få agera paradfigur i symbios med ansvar genom bevakningsuppdrag, är ingenting alla får vara med om. Kasern Graips inhysta uppskattare att de fick gå högvakt. Att glömma eller förtränga den, blir som sagt, svårt.

Det var ett brokigt gäng som buntades ihop för att föra regementets fana. Kompanibefäl, plutonsbefäl och gruppbefäl, många nya ansikten och chanser till nya bekanskap. Många av oss undrade över högvakten, visst hade man sett den någon gång eller två, men vår uppgift låg dold i dunkel tills veckan innan det var dags. Då började vi, ledda av kapten Nilsson, med exercisen och grunderna till det som så småningom skulle leda fram till fint högvaktsuppträde. Av en video som förevisades framgick att vi hade mycket att lära, och var inte en vecka knappt med tid för allt detta?

Varje morgon, under marschmusik från orkestern, som i form av en kassettradio takfast dinglade i kommanderande befäls händer, marscherade vi ner till övningsplatsen vid PBV-garagen. Det gick förvånansvärt fort att pränta in mönster och beteenden, redan första dagen tycktes en hel del ha satt sig. Och konstigt vore väl annars, för allting vi gick igenom repeterades, om och om igen. Dagarna kryddades dessutom med kvällstjänst, mycket till fritid bjöd inte sista sommarveckan på. Det var inte bara de värnpliktiga som lärdes upp, utan även befälen var tvungna att öva. Båda parter fick bjuda till och man lär ju genom sina misstag. I takt med att dessa rättades till, tog vi oss steg för steg framåt. Onsdagen hade vi nått så långt att vi kunde köra programmet från början till slut. Torsdagen ägnades åt att finlipa, samt ett pass i självförsvar på kvällen. Vi lärde oss några effektiva knep, som åtminstone de flesta av oss hoppades få slippa använda. Följande dag packade vi, städade och åkte hem.

Tidigt i helgtermer sett, började bussarna runt om i landet rulla mot Södertälje och Almnäs, där vi skulle inkvarteras. Vid tretiden på söndagen hade de flesta anlant och stod uppställda i kasernens korridor för information. Permission fram till midnatt, och många av oss tog sig den dryga milen in till Södertälje för ett par timmar i det civila. Nästa morgon, direkt ner till högvaktsförrådet för att hämta utrustning. Den skulle visa sig vara av blandad kvalitet, särskilt byxorna verkade äga en förmåga att spricka på de mest olämpliga ställena. När allting kontrollerats och passats till, var det exercis som gällde, ingenting fick gå fel, bruka allvar, bruka allvar. Dagen före onsdagen då vi skulle gå på, åkte vi in till Stockholm för att se K 1:s vaktavlösning. Ganska imponerande från åskådarplats, men vi trodde nog vi kunde bättre.

Så kommer den stora dagen, då vi går på! Taggade och laddade sitter vi på bussarna, nu gäller det! Första marscherar styrkan till Armémuseum, uppställning. På fyra led står vi och blickar ut över gården där en

hel del nyfikna samlats. Nu inför utomståendes ögon får inga misstag göras. Kapten Hansson kommanderar magasin i, det rasslar till när främre ledet smäller in sina magasin i gevären. På höger sida står arméns musikkår, trummor och trumpeter ger tyngd åt föreställningen

Konversationen mellan de värnpliktiga rörde sig mest om tjänsten, eller rättare sagt om hur outhärdlig tjänsten var. Alla hade behov av att framhäva varför just deras lott var värst.

Jag var vaken hela natten och nu ska jag marschera från Armémuseum. Jag får inte sova mer än fyra timmar i sträck. Lidelsefullt försöker en nattpost ge övriga församlade dåligt samvete. Patrullmannen mittemot, som anser sig göra det verkliga skitjobbet, är inte imponerad.

Lök, jag får aldrig sova mer än två timmar i sträck, aldrig ta av mig kläderna, de väcker mig så fort jag lägger mig. Vid sidan om patrullmannen sitter dagposten. Efter kamratens tilltag känner han sig tvungen till en kontring, och så fortsätter det. Det klagas mycket i lumpen, men högvakten tar nog priset.

Vi gjorde intryck, nästan uteslutande på turister, som formligen översvämmade slottet. Ja, så till den grad, att det kändes överflödigt att tilltala någon på svenska. Amerikaner, fransmän, italienare, spanjorer, ryssar, tyskar och japaner. Fotoblixtrarna piskade oss och numera är vi alla multinationella, vi huserar i fotoalbum över hela jorden. Reaktionerna var blandade. Somliga visade omättlig respekt, blev skrämde, andra kunde inte låta bli att dra på smilbanden. Sambandet med nationaliteten var uppenbar. För människor i länder där man

lärt sig frukta soldater med gevär i händerna, var vi så mycket mer än bara fotoföremål.

Slottet har sina egenheter och sina original. Vem kommer att glömma, den skäggyrde mannen utan armpendling? Som varje dag, klädd i skinnjacka, med keps på huvudet och en ICA-kasse i handen, strosade runt i omgivningarna. Han framstod också som Hans Majestäts verkliga tillskyndare, sedan han initiativrikt kört sina armbågar djupt in i några provocerande fransmäns magar. En bragd som han sedermera belönades för av kapten Colldén.

Överlag gick det lugnt och städad till, vattenfestivalen blåstes av veckan innan, och ingen

sörjde över att få slippa det stöket. Patrullen blev aldrig inblandad i något grövre, men några ingripanden blev det dock. På fredagen kom TV 4 till Stockholms slott, de gjorde en dokumentär om högvakten. Nu skulle de filma färdigt inslag som de påbörjat veckan innan med K 1. Ett dilemma uppstod då det gick upp för filmteamet att våra uniformer var olika, detta kunde bli svårt att klippa ihop på vettigt sätt. De bestämde sig för att filma endast natten, då uniform 90 gäller oavsett regemente. Meningen var att de skulle följa med patrullen vid ingripande. Men fel man höll i kameran, teamet hann inte med när patrullen ryckte ut, för att med hink och trasa, straffa en man som vattnat slottet med fel slags vätska.

Veckan som väktare gick snabbt, i alla fall betraktad på distans. Onsdag och allting är utburet till bussarna, flygeln är städad. Vi står och väntar på T 3 som kommit från Sollefteå för att byta av oss. Avgång, en varm solig dag, en stilig sorti. Givakt framför överstelöjtnant Schwalbe, som kommit till Högvaktsterassen för att ta farväl. - A 7 skall ha all ära av den här veckan. Ni har löst er uppgift med värdighet. Tack ska ni ha!

Så gör vi uppsittning och rullar iväg, bort, slottet försvinner i bakgrunden. Och vi, skall aldrig mer bevaka det!

Finn Stenström

VÄXTHUSET
Linds AB-Terra Nova
0498-27 77 33, 27 77 31

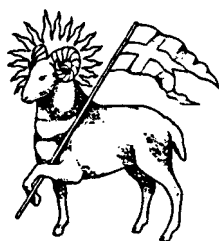
ÖPPETTIDER: Vardagar 9-19
Lörd.-söndagar 9-17

SOMMARTIDER: 1/7-31/8
Vardagar 9-18
Lörd.-söndagar 9-15

- Krukväxter, snittblommor
- Vackra binderier
- Plantskoleväxter - vår, sommar, höst

interflora
BLOMMOSÄK

Gröna Ringen

Få och starka, klarar allt!

Rubriken ovan är Wisborgs kompanis devis. Nu när KB/PB-soldaterna börjat sin tjänstgöring på respektive pluton så får denna devis ännu starkare innebörd eftersom kompaniet nu består av endast en utbildningspluton, nämligen eldledningspluton (E-plut).

Plutonen ryckte in i början av augusti i år för att ha samma utbildningsrytm som MekB 18 och delar av den mekaniserade bataljonen som utbildas där. E-pluton ingår i denna bataljon.

Organisation

Plutonen består av två Pbv-burna kompanieldledningsgrupper som skall krigsplaceras vid mekskyttekompaniet och stridsvagnskompaniet som utbildas på MekB 18 i år.

I mekbataljonstabskompaniet skall (art) ledningsgruppen som utbildas vid plutonen ingå.

Förutom de mekaniserade delarna utbildas en fördelnings-eldledningsgrupp som kommer att lösa ytövervakningsuppgifter samt elduppgifter självständigt, även på djupet.

Plutonsledning

Plutonslaget består av kapten Mattsson - plutonchef, löjtnant Farinder - ställföreträdande plutonchef, fänrik Ljung - instruktör samt fänrik Sunniger - instruktör (genomför praktiktjänstgöring). Bataljonsartillerichefen är självklart även kopplad till plutonsutbildningen.

Efter jul kommer löjtnant Farinder, fänrik Ljung och fänrik Sunniger att utgå för skolgång. Ställföreträdande plutonchef kommer då att bli löjtnant Bendt.

Mer än så här tänkte inte jag redogöra för här, det får några soldater som befinner sig "mitt i verksamheten" göra. Därför följer efter det här två avsnitt som beskriver livet på plutonen.

Per Mattsson, kapten/C E-pluton 99/00

En reflektion över GU vid E-pluton

Krp Svensson och E-bitr Bjurefors förbereder radion för sändning... Men vem har kanal-datan?

E-bitr Dietrichsson och Pettersson visar vad de kan som sjukvårdsmän under anhörigdagarna

Att göra sin grundutbildning (GU) inom det militära är väldigt speciellt. På vilket sätt varierar nog mycket från person till person.

En del tycker det skall bli spännande och roligt medan andra får hemlängtan redan dagen då allt börjar. En del vet på förhand vad det kommer att handla om, andra är helt nollställda vid inryckningen.

Inställningen till denna traditionella värnplikt som vi har i Sverige varierar, så och på eldledningspluton (E-pluton) men lagandan är dock alltså stark. Visst gnäller E-pluton mycket, men det är oftast gnället som för oss samman och gör oss till likar i denna mycket speciella period i vårt liv.

Vad gäller för E-pluton?

OK, slut med det formella dravlet, låt oss nu titta närmare på vad E-pluton har för roll i Sveriges försvar. Allmänt sett är vi ju "spjutspetsen", även kallad "den vitala delen", "den röda tråden" m m. Denna förklaring låter kanske, trots sitt klara budskap, lite diffus. Vi tar det hela från början i stället:

E-pluton består av 27 glada killar som för det mesta har en god framåtanda. Något som fortfarande förvånar många av oss är att endast **en** gotlänning ingår i denna konstellation, och till råga på allt verkar inte ens han härstamma från denna kalkstensprydd ö utan snarare från en ö i det fjärran belägna Västindien (läs: Jamaica). Viktigt att påpeka är att E-pluton är uppdelad i två läger vad gäller tjänstgöringen; vissa går för tillfället till ett Pbv-garage (Pbv = PansarBandVagn) och kladdar med olja och andra gör sitt bästa för att inte på stället falla ned död i den gotländska vildmarken. Vi är uppdelade i vad som kallas Pbv-förare och eldledningsbiträden (E-biträden). KB/PB på plutonen har befattningarna eldledningsbefäl, eldledningsgruppchef, sambandschef och sjukvårdsbefäl. Vilka som gör vad skall jag genast gå in på.

Målet för huvuddelen av E-pluton är att vi skall samsas om tre stycken pansarbeklädda vagnar som skall leda artilleripjäsernas eld, därav namnet eldledningspluton. En mindre del av pluton får ingen vagn, så de får i stället smyga omkring till fots.

Det förarna utbildas till är att kunna handskas med 13 ton pansarplåtfordon på ett mjukt och fint sätt - oavsett underlag, samt att de under svåra förhållanden ska kunna se till skador på fordonet. E-biträdena ska vara duktiga på kartor och koordinater samt att kunna prat i telefon. Som jag har förstått det hela är det ungefär som att spela sänka skepp eller något, fast vad vet jag, jag är ju bara förare (fast egentligen Pbv-skytt).

Vad har vi gjort?

Inte att förglömma så har vi samtliga på E-pluton genomgått en grundutbildning som kantas av olika slags provningar för kropp och psyke. Under denna utbildning har vi hunnit lära oss ganska mycket. Vi har bl a lärt oss att bli vän med vårt vapen, att även i de mest frustrerade situationer som t ex att sätta upp tält mitt i natten när man är trött och hungrig kunna behålla det där föra... förlåt trogna vapnet inom armlängds avstånd. Vidare har vi lärt oss att uppskatta guldburken (burk med konserverad mat (?), tillagad vid okänt datum under 1900-talet) även om den kom in sent på topplistan över lumpens "guldkorn" (saker som förgyller den annars hårda vardagen).

Sedan har vi fått lära oss lite grundläggande sjukvård som jag personligen tyckte gav ganska mycket. E-biträdena fick bygga på denna utbildning med ytterligare sjukvårdsutbildning för att bli sjukvårdsman i grupperna.

E-pluton fick självklart genomgå ett antal exercispass i början av utbildningen men det pågick inte så länge eftersom det gick som en dans redan första dagen.

Orientering har inte helt oväntat varit en naturlig del av vår vardag. På E-pluton har vi vårt eget orienteringsproffs, inte heller här nämner jag några namn, något måste ju också lämnas osagt.

Förutom vår egen orienteringsspecialist har vi två killar som trots alla förmaningar trilskas med att inte vara nöjda med försvarets kartor utan ger sig den på att hitta sina egna vägar på Gotland. Ett initiativtagande på gott eller ont? Ja, det får någon som är mer insatt svara på (internskämt).

Lös ammunition på logementet

På fritiden händer det inte så mycket på E-pluton, platser som sängen och Rimi är de vanligast besökta platserna. Någon gång då och då spelas det lite fotboll eller innebandy, eller så tar någon ett initiativ till att öva lite extra på våra färdigheter i strid, lös ammunition, tillåten förstås (fast visst kan de göra rätt ont de där gummisnoddarna).

Det har hänt mycket sedan inryckning och det är nog därför svårt att få med allting men jag hoppas jag fick med det allra viktigaste.

Det var allt från E-pluton den här gången!

*159 Palm
Pbv-skytt UL*

En riktig optiker
garanterar
att du alltid blir
helt nöjd.

 SYNSAM
www.synsam.se

 SYNSAM VISBY

Adelsgatan 1, Visby.
Tel. glasögon 0498-21 18 79, linser 0498-21 34 50

På kurs med HYBen

Pjäsexperten Sylve Nilsson i sitt rätta element

ArtSS hade av FMV fått i uppgift att genomföra verifieringsskjutning med de två första exemplaren utav ARTHUR (ARTillery Hunting Radar). ArtSS vände sig till A 8 för hjälp med genomförandet, och under Fördelningsunderstödsövningen fick A 7 frågan om vi kunde ställa upp med materiel. Självklart så skulle vi stödja bodensarna och det lämnades kvar två stycken Haub 77 B och en bplbil i Trängslet. Under sommaren fick vi yngre tekniker veta att vi tillsammans med vår kära Handledare Yngre Befäl (HYB), kn S Nilsson, skulle åka upp till Älvdalen och utgöra en pjäsgrupp. Vi yngre tekniker är Lisa Sunniger, Greger Westerlund, Mikael Högfors och Max Johansson. Utöver alla dessa fettsnokar behövdes Andreas Häglund som eventuellt stöd. Skjutningarna skulle genomföras vecka 38 och 39.

Resan upp gick klanderfritt till Silja Airport därifrån skulle vi ha en egen bil, modell större. Dock så fick vi "bara" en Volvo V 70, denna ansågs tydligen räcka för sex personer med packning. Skjutningarna genomfördes både med Haub 77 B och med gamla goda Haub 15/39. Under skjutningen med Haub 77 B genomfördes kontroll V_0 -mätning utav en liten gubbe från Bofors, så vid skott var det farligt att vistas vid pjäsen (strålningsrisk ifrån radarn). Dock var det bara HYBen och Max som blev lite grillade, ingen synbar effekt kunde upptäckas. Med 15/39:an genomfördes flera enkla men långa skjutserier.

På kvällstid så nyttjades bastu och mäss flitigt, en utflykt till Mora och en runda i löpspåret hanns även det med. Under resan hem kunde vi inte klaga på utrymmet, vi marscherade med två pjäsekipage och en bplatsbil. Övernattning skedde i Borlänge, och därefter vidare till Oskarshamn för båttransport.

Med äventyret i bagaget kan vi se tillbaka och konstatera att det varit lärorikt för oss som inte har hanskats så mycket med materielen tidigare.

Del av pjäsgruppen vid 15/39

Nedtecknat av Lisa och Max

77:an i morgondiset, grupperad på Älvdalens nordligaste B-plats, mer än 1 ° timmars bilfärd från lägret

Stridsvärdesövningen vecka 940

Det hela började lugnt i skogarna kring Visby. Vi bar sten och samlade granris för att bygga ett skärmskydd med tillhörande eldstad av hög klass. Trots att vi eldledningsbiträden saknade erfarenhet av att bygga bivack klarade vi, med ledning av våra furirer, att bygga ett förstklassigt vindskydd. Detta tog i stort sett hela första dagen men vi sov kungligt den natten.

Tisdag

Nästa morgon var det regementsmästerskap i orientering. Trots, på grund av rådande omständigheter, något bristande motivation gick denna tävling bra för Wisborgs kompani. Efteråt tvgade vi oss utomhus och avnjöt en aptitlig "guldburk". Vi tyckte fortfarande att övningen var lugn och trevlig.

På eftermiddagen framryckte vi medels lastbil till Tingstäde skjutfält där vi iordningställde nödbivack i form av "ensamma vargen" samt lärde oss några ätbara växter.

Allt detta var trivsamt och roligt ända tills vi fick veta att general Krignonov i Östangripien "muckade gräl" med Sverige, vilket fick till följd att vi skulle omgruppera till okänd plats.

Vi gjorde uppsittning på vårt kära lastbilsflak för vad vi trodde en kort resa på några minuter. Vi åkte ända till Fårö och detta tog en timme. Stelfrusna gjorde vi avsittning och kapten Mattsson gav oss en marschväg (till fots) och ett klockslag.

Marschen gick bra, trots vissa svårigheter i orienteringen, vilket innebar att vi kunde sova några timmar under natten.

Onsdag

Hela onsdagen var det ytövervakning på schemat. Vi låg och spanade mot en hamn på Fårö, men fienden höll sig relativt lugn. Under natten luftlandsattes dock en fientlig spaningsstyrka, vilka vi hamnade i strid med, men vi nedkämpade denna styrka utan egna förluster.

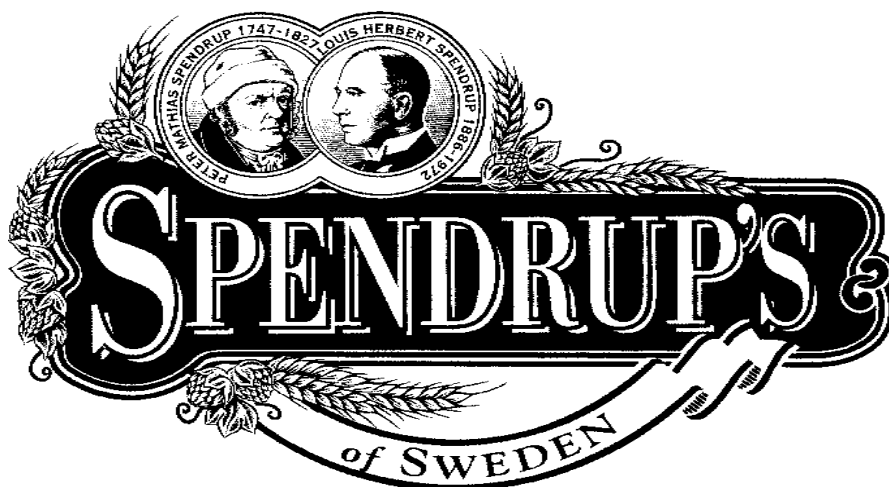
Detta innebar naturligtvis att vi var tvungna att omgruppera, så vi rev O-platsen och påbörjade marsch för lösande av beredduggift.

I samma veva öppnade sig himlen och lät oss ta del av dess innehåll. Det började också blåsa vilket inte gjorde saken bättre. Nattens marsch blev ett helvete.

Det var beckmörkt, spöregnade och blåste hela tiden. Vi gick på reservkraft med endast några osammanhängande minnesfragment kvar av den natten.

Alla grupper utom en kom fram i tid till mötesplatsen. Det var GL som råkade ut för en stukad fot efter några kilometer. De fick då upprätta en "riktig" nödbivack och övernatta där i väntan på hjälp från övningsledningen.

Denna natt sov vi cirka 45 minuter under några enar på Fårös sydligaste spets. Det var blött, kallt och otroligt blåsigt. När vi klockan 0545 stod vid mötesplatsen kände sig de flesta mer döda än levande, men det var bara att bita ihop.

Torsdag

För att ta oss till området där beredduppgiften skulle lösas (vi skulle leda indirekt eld mot en fientlig ledningsplats) skulle vi vara tvungna att paddla över Fårösund med patrullbåt. På grund av säkerhetsskäl, det blåste för mycket, fick vi "simulera" paddlingen i en mindre damm.

När paddlingen var avklarad bröts lägret och vi fick äntligen lämna Fårö och vi var alla överens om en sak:
- "aldrig mer Fårö!"

Vem styr båten? Skulle inte någon ta med sig pumparna?

Övningen fortsatte med en plutonsfälttävlan där grupperna skulle lösa ett antal uppgifter. Fälttävlansmomentet avslutades med en snabbmarsch med jaktstart. Först i mål och därmed segrare blev fördelnings E-gruppen EF.

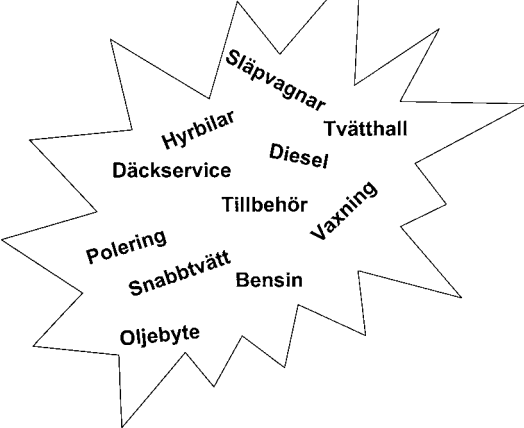
Efter ännu en välsmakande guldburk kom det vi alla hade väntat på:

- Övningen avbryts, patron ur!

*166 Wygler
167 Lindqvist
E-biträden EF*

Välkomna till oss!

*Bosse, Pär, Anders
Scheelegatan 8
Tel: 211256 Fax: 211520*

Överlämning av *ARTHUR*

Den 9 november 1999 överlämnades artillerilokaliseringsradar ARTHUR till Försvarsmakten. Platsen för överlämnandet var Ledningscentrum i Enköping.

Översten av 1. graden Lars Olsson, tf chef för armémateriелdivisionsen vid Försvarets materielverk hälsade välkomna. Bland gästerna fanns MB M generallöjtnant Percurt Green, Generalinspektören för armén, generalmajor Paul Degerlund samt representanter från respektive artilleriregemente.

Från A 7 deltog tjänsteförrättande regementschefen, överstelöjtnant Bo Hansson samt chefen för underhålls-avdelningen, major Tony Löwenborg

Efter en kort historik över projektet samt en förevisning omfattande gruppering och presentation av operatörsutrustningen, lämnade FMV över ARTHUR till Generalinspektören för armén, generalmajor Paul Degerlund. Generalinspektören höll därefter ett kort tal där han poängterade att ARTHUR skall ses som en ljusglimt i det mörker som förslaget till ny organisation för artilleriet innebär.

Generalinspektören överlämnade sedan en "nyckel" samt en teknisk manual till respektive artilleriregemente. Detta symboliserar att radarn nu är vid "fronten", vid nyttjaren.

Ceremonin inramades av marschmusik, bl a A 7 marsch vid mottagandet av "nyckel".

Efter avslutad överlämningsceremoni bjöds det på en välsmakande lunch i S 1 matsal, där bl a MB M höll tal och tackade för maten.

Vid protokollet
Övlt Bo Hansson
Mj Tony Löwenborg

Vi finns på två ställen

INTERSPORT®
LAGERFÖRSÄLJNING
BINGERS KVARN
Bingers kvarn, Visby. 24 81 62

INTER®
SPORT
Kung Magnus väg 3, Visby. 24 90 30

Folkförsvaret går mot sin undergång (Skånska Dagbladet (Opinion) 22/10 1999. Carin Stenström)

Anhörigdagen på A 7 i Visby efterlämnade goda intryck och goda stämningar. Regementet visade upp historia och tradition, högtid och värdighet, men också god organisation, gästfritt bemötande, en umgängeston mellan befäl och värnpliktiga som kändes naturlig och respektfull.

Bland de blivande kompanibefälen fanns flera kvinnor och åtskilliga soldater som uppenbarligen inte hade svenskt ursprung. Här var alla lika, svenska och lika viktiga. Spelar den någon roll? Ja, jag tror att det har ett stort samhällsvärde. Överstelöjtnant Bob Hansson uttryckte detsamma när vi talades vi över den obligatoriska ärtsoppan. Han sa sig under årens lopp många gånger ha upplevt hur unga soldater mognat, lärt sig viktiga spelregler, fått kunskap om sig själva och om andra.

Nu anade han att slutet för det flera århundraden gamla regementet närmade sig, också för den viktiga, samhällsfostrande uppgiften. Att A 7 skulle vara med bland de förband som skulle läggas ner, var hans gissning. Det visade sig när nedlägningslistan presenterades i början av veckan, var korrekt.

Som anhöriga fick vi vara med om en realistisk artilleriövning, där moderna haubitsar visade sin träffsäkerhet på ett par mils håll. Det var intressant, men kändes samtidigt aningen överkligt. Tekniken är effektiv, men var finns fienden att använda den mot? Idag verkar han obefintlig.

Kanske är det i just ett sådant läge, där det inte längre framstår som angeläget eller ens motiverat, att ha ett försvar, som en hotbild, omärkligt, börjar ta form. Det finns en järnviktssträvan, i naturen såväl som i samhället, mot att fylla tomrum och uppnå balans. Ett oförsvarat territorium kommer förr eller senare att väcka tankar på hur det kan erövrats. Är området svårintagligt och riskabelt inbjuder man inte till sådana funderingar, som snart nog kan vara självgenererande.

Lämnar du ditt hus olåst eller övergivet kommer någon att bryta sig in. Slår du inte vakt om värdegrunden i ett parti, förening, kyrka eller företag, kan du rätt vad det är få uppleva att organisationen tagits över av människor som kanske har helt andra uppfattningar, ja, kanske rent av en regelrätt fiende, vars syfte är att förstöra det goda som skapats.

Sverige har haft råd att hålla ett försvar i alla tider. Ska vi då inte ha råd att gardera oss inför framtiden, också

i vår tid, med ojämförligt större resurser? I snart tvåhundra år har det rått en unik fred i Sverige, vi har inte deltagit i krig sedan början av 1800-talet.

Innebär det att de resurser som vi som nation satsat på vårt försvar varit bortkastade?

Nej, absolut inte. Det är kanske tvärtom de kostnaderna som skyddat oss från att behöva betala ett långt högre pris, i form av liv och förödelse. Om det kan vi inte veta något. Men bortsett från det - har försvaret i fredstid bara kostat pengar och inte gett något tillbaka? Nej, säkert inte.

Försvaret, den allmänna värnplikten och vår neutralitet har haft en betydelse på många plan i samhället. Först och främst det jag nämnde tidigare, försvaret har fostrat nästan alla unga män i vårt land och på senare år också en och annan ung kvinna, till gemensamt ansvar och gemensam stolthet. Det har ett både socialt och ekonomiskt värde.

Försvaret har utgjort en viktig sammanhållande symbol, både lokalt och rationellt. Det trygga, välordnade och välskötta regementetsområdet har på många orter varit en sinnebild för samhällsstabilitet och trygghet. Unga värnpliktiga på permission i uniform har påmint oss om att vi har något gemensamt att värna och slå vakt om. Det har ett värde, säkert också ekonomiskt även om det inte syns i kalkylerna.

Försvaret har gett sysselsättning, varit ekonomisk drivkraft på många håll. Utrustning har behövts mat har behövts, transporter, byggnationer, underhåll - försvaret har inte bara kostat utan också gett återbäring. Dess ekonomiska värde har nog varit avsevärt större än kalkylerna visat.

Försvaret har haft ett demokratiskt värde. Den allmänna värnplikten har varit en självklar del av det demokratiska samhällets framväxt. De hierarkiska strukturerna till trots har försvaret präglats av jämbördighet och jämlikhet.

Här har alla mötts, från skilda samhällsklasser, från olika landsdelar och miljöer, med olika ursprung. Det är nog ingen tillfällighet att det svenska folkförsvaret, förankrat i en allmän värnplikt går mot sin undergång samtidigt som andra delar av den demokratiska revolutionen röner samma öde: Folkförsvaret, folk-rörelserna, folkhemmet.

När de värnpliktiga vid A 7 på söndag kväll tar färjan tillbaka till Visby efter en veckas höstledigt, är det till en ny tid och ett förändrat samhälle de återvänder. Osäkerheten som det leder till, försvagningen av den gemensamma värdegrunden, nedrivandet, av hundraåriga arv och traditioner, kommer att kräva sitt pris, ekonomiskt och på andra sätt.

Nu får det va' nog!!

Försvaret på Gotland skall skrotas. Det har regeringens styrgrupp sagt.
Är det så vi vill ha det på Gotland?
400 arbetstillfällen försvinner från Gotland.
Är det så vi vill ha det på Gotland?
En del av våra politiker på Gotland vill ha det på det viset.
Vill vi ha kvar dessa politiker?
Styrgruppen säger att vi på Gotland inte är kompetenta att utbilda på ny materiel.
Fel, vi utbildar redan idag på modern materiel.
Styrgruppen säger att vi har begränsade resurser på Gotland.
Fel, vi har visat att det finns resurser t ex Nordic Peace genomfördes på Gotland.
Styrgruppen har räknat ut att det finns plats för 700 värnpliktiga på Gotland
Fel, det finns plats för 1 500 värnpliktiga på Gotland.
Regeringen ställde upp tolv (12) kriterier för en hur utbildningsenhet inom försvaret skall se ut.
På Gotland uppfyller vi ALLA tolv redan idag. Men efter styrgruppens förslag uppfylls bara fyra (4).
Det är dags att syna styrgruppens förslag. Har de torrt på fötterna med sina motiv?
Det är dags att ställa upp för Gotland och Gotlänningarna.
Det är dags för våra politiker att ställa upp för oss på Gotland.
Det är dags för våra politiker att kontrollera FAKTA innan beslut tas om försvarets framtid på Gotland. Om det blir som styrgruppen vill kommer det att drabba oss alla på Gotland väldigt hårt.
Ställ upp för Gotland. Sätt press på våra politiker.

Max Magnusson/Försvarmaktsanställd på Gotland

GOTLÄNNINGAR!

Hyr ut stugan genom oss när ni inte är här. Vi har unik Trygghetsförsäkring och nyckelutlämning. Betalning var 14:e dag.

Ring
0498-20 12 40
och dela med dig av
vårt vackra Gotland.

GOTLANDS RESOR
www.gotlandsresor.se

***Förevisningsskjutning under
A 7 slutövning äger rum den
19 mars på Tofta skjutfält***

Vem tar ansvar för försvaret av Sverige?

Vet folk i stugorna om vad som händer och bryr ni er? De nu pågående neddragningarna inom Försvaret innebär att vi kan försvara oss om våra politiker ger order 5 år i förväg innan det blir krig. De förband som finns kvar duger inte till något annat än att komma ihåg hur militära förband ser ut och i viss mån utveckla dessa. Inte för att förbanden är dåliga, men de är för få och kommer ej att kunna vara på rätt plats när de behövs. Det kommer att bli mycket svårt att rekrytera frivillig personal till Utlandsstyrkan d.v.s. FN-förband och liknande. Möjligheterna att ge stöd till det civila samhället blir naturligtvis avsevärt mindre om försvarert inte finns på orten.

Den här neddragningens storlek beror inte på någon ny säkerhetspolitisk insikt utan hel på ekonomiska grunder där förre Finansministern Erik Åsbrink gjorde upp med stödpartierna V och MP om ett nytt finansieringssystem för materielanskaffning. Det är högst anmärkningsvärt att man tar beslut om anskaffning på vissa grunder och sedan ändrar förutsättningen när det är dags att betala. Är det sådana metoder som prövats av en del politiker när de felaktigt använt sina kort manne?

Järnridån föll för 10 år sedan och sen dess har det varit krig och oroligt i vår närhet. Ryssland ökar sin försvarsbudget med 57 % i nästa år. Kan någon tala om ungefär hur det ser ut i vår omvärld när våra politiker ger order om att öka antalet krigsförband för det är nu 5 år kvar till att de behövs?

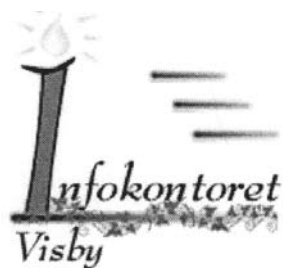
Skulle en sådan upprustning då inte kunna få en konflikt i vår närhet att eskalera? Och vad kostar den?

I stället för att skrota förbanden kan man öka samarbetet med det civila samhället och låta en del av årskullen öronmärkas för detta. Det finns stora behov inom kommuner och landsting men det är dåligt med resurser. Möjligheter finns, men finns viljan att lösa problemen? Man måste inte alltid använda gårdagens metod.

Om ni läsare bryr er om Försvaret, och det tror jag att ni gör, så gäller det att påtala för makthavarna att ni inte är nöjda med hur man hanterar frågan. Det räcker inte med att en säger ifrån, det är bar opinion som kan påverka mandatställningen som tas på allvar.

Före och efter det nu stundande försvarsbeslutet, Haubits 77B t v och Kanon m/02 t h. (Bilderna tagna vid årets Gotland Grand National)

Infokontoret Visby - Stöd för en ljusare framtid

Det verkar vara en bister vinter som stundar för oss anställda på A 7. Efter styrgruppens förslag och propositionen ser det inte så bra ut. Men även om det värsta scenariot skulle bli verklighet finns det andra möjligheter inför framtiden. Du som vill eller tvingas lämna Försvarsmakten har möjlighet att vända dig till oss på Infokontoret. Hos oss kan Du få hjälp med allt från att få någon att prata med till att börja jobba med Din handlingsplan för din framtid. Du kanske redan har en idé som Du vill förverkliga i ett eget företag eller Du har kanske bestämt Dig för att börja läsa. Det är detta vi på Infokontoret jobbar med. Att individuellt stödja just dig.

Framtiden - hot eller möjlighet?

Hur vi ser på vår framtid beror väldigt mycket på vår egen personliga attityd. Det handlar mycket om att ta kontrollen över sitt liv. Med ett aktivt agerande och blicken fokuserad på möjligheter istället för problem ökar chansen att hitta en ny inriktning för framtiden här på ön. Varken Infokontoret, Trygghetsstiftelsen eller Arbetsförmedlingen kan skapa en ny framtid åt Dig som individ. Det är bara Du som kan skapa Din egen framtid.

I vissa fall är det ganska bråttom att klara ut vissa grundläggande förutsättningar om Du vill komma igång att studera på KomVux eller Högskola under nästa år. Du kan på Infokontoret få hjälp med bedömningen om Du har något kompletteringsbehov inför sådana studier.

Vem är vi?

Informationskontoret Visby består av anställda på MKG från alla förbanden, A 7, Lv 2, MekB 18, Uhgrp Gotland, MKGstab och en representant från Fortverket.

Vi som jobbar där är jag, Göran Karlsson, som Chef, Anders Larsson, Göran Bergman och Karin Mörck från Uhgrp Gotland, Börje Kavhed, Lv 2, Mats Jonsson och UlfLansgard, MekB 18, Börje Ljungholm, MKGstab och Erik Molarin från Fortverket.

Vårt mål

Målet är att personal som omplaceras, vill yrkesväxla eller sägs upp skall erbjudas stöd på olika sätt för att skaffa sig en ny framtida utkomst eller pensioneras.

Ytterst är målsättningen att personal som sägs upp skall erbjudas stöd till ny sysselsättning.

Vad gör vi för att nå målet?

Vi försöker hela tiden skapa så mycket kontakter som möjligt med alla de samarbetspartners i det gotländska samhället som kan bidra till en framtid på Gotland. Detta innebär att vi försöker hitta framtidslösningar för den enskilde i samarbete med näringslivet på ön, kommunen som arbetsgivare, arbetsförmedlingen och bemanningsföretag med flera. Vi försöker vara med och påverka Länsstyrelsen och Kommunledningen så att de pengar som faller ut via Näringslivsdepartementet kan komma Försvarsmaktens anställda till del. Det kan till exempel gälla att ge våra anställda rätt kompetens på den framtida gotländska arbetsmarknaden. Kommer upp till oss så får Du en av oss som jobbar i Infokontoret som kontaktperson och samarbetspartner i Ditt arbete med din framtid. Du väljer naturligtvis själv vem av oss Du vill ha som kontaktperson.

Vi behöver Din hjälp

Du kanske har andra idéer om hur vi på Infokontoret skall jobba? Eller känner Du till var man kommer att behöva nyanställa personal den närmaste framtiden. Det kan gälla både små och stora företag. För de reservofficerare som läser detta är vi intresserade av kontakter med näringslivet med er som informationskanal. Kanske det företag där Du jobbar skall anställa mer personal eller behöver någon från Försvarsmakten med en viss kompetens. Hör av er om ni har idéer eller kontakter - vi behöver även er hjälp.

Hur når Du oss?

Intranet finns vi på MKG Intranet i Visby. Vi kommer även att finnas på Internet från och med början av december. Adressen blir: www.mkg.mil.se. Du kan nå oss via telefon 0498-295000, fax 0498-295677 eller email: goran.karlsson@a7.mil.se.

Varmt välkommen att ringa eller besöka oss!

Göran Karlsson

Vi värnar om Din ekonomi

Kvalificerad rådgivning inom skatter och redovisning.

Av Revisorsnämnden godkända revisorer.

Från jordbruk till vindkraft.

Vi arbetar över hela Gotland med kontor i Havdhem för södra stridsgruppen och i Visby för A 7, brigad och luftvärn.

Kapten Nylund med besättning önskar Er välkomna som kunder eller till en pratstund när striden så medger.

**Havdhem
0498-48 13 45**

**Visby
0498-28 40 02**

Hultfreds slätt, exercished för småländska soldater.

Segrar och nederlag - 1000 års krigshistoria

Armémuseum öppnar igen i maj år 2000, efter att ha varit stängt för ombyggnad under sju år. De nya utställningarna kommer att berätta om svensk historia från vikingar till Kosovobataljoner. Människan sätts i centrum och fokus är på den enskilde soldatens liv och vedermödor. Drygt sextio figurer i naturlig storlek staterar i scener från krig och fred. Soldaten och soldatänkan under trettioåriga kriget, bonden som finansierar indelningsverket, Karl XII:s segerrusiga karoliner i full galopp och hans frusna mannar under fälttåget i Norge, soldaten som bygger Göta kanal - du möter dem alla på Armémuseum.

500 000 svenskar dog under den svenska stormaktstiden (1600-talet fram till 1721) i svenska krigsföretag vid en tidpunkt när Sveriges totala befolkning uppgick till cirka 1,5 miljoner. Att förhållandevis få förunnades hjältedöden och att cirka 90 % dog av sjukdomar, svält och umbäranden är en historia som förtjänar att förtälas. Likaså att statsapparaten organiserades som ett serviceorgan till krigsmakten (som slukade 90 % av skatteinkomsterna) och att vårt postverk, Lantmäteristyrelsen med flera statliga verk har sin upprinnelse i vår krigsapparat. Sveriges historia blir helt obegriplig om man inte beaktar den militära dimensionen.

Det anrika Tyghuset på Artillerigården i Stockholm har renoverats omsorgsfullt. Ordet tyg i denna bemärkelse kommer från det gamla tyska ordet tüch, som betyder don, utrustning och tygmateriel är alltså den militära beteckningen på vapen, ammunition och fordon. Redan på 1600-talet planerades ett tyghus på platsen och Armémuseums lokaler har alltså under lång tid varit ett förråd för framför allt artilleripjäser. År 1879 lämnade Svea artilleriregemente lokalerna och Artillerimuseum öppnade. Efterhand växte detta till dagens Armémuseum.

En knekt - en del av den svenska historien

Efter ombyggnaden hyser museet i dag en toppmodern hörsal samt restaurant Druvan under valven i museets artillerihall. När museet öppnar kommer nya utställningar och en spännande museibutik locka besökare från när och fjärran. Då 2000-talet inleds med nedrustning inom Försvarsmakten, den allmänna värnpliktens existens diskuteras och flertalet av de månghundraåriga regementena ser ut att försvinna, återstår för den som vill bilda sig en uppfattning om den svenska krigsmaktens betydelse genom tiderna snart bara Armémuseum!

RIMI

Visby

0498-21 44 30

Öppettider:

Vardagar **8-21**

Lördag-Söndag **9-19**

*Redaktionen för
Gotlandsartilleristen
önskar läsarna
En riktigt God Jul och
Ett Gott Nytt År*

Gunnar, Björn och Gunilla

HALLEN

- En lysande affär

Skarphällsgatan 4.

Tel: 0498-21 77 80. Fax: 0498-21 96 60

RÄTT PRIS PÅ KVALITETSVITVAROR

STORMARKNAD

Electrolux
LOP HOME
ettersson

Måndag-fredag 9-18, Lördag 10-13
Skarphällgatan 11, Tel: 27 90 60

**MILOVERKSTADEN
VISBY**

Certifierad enligt ISO 9002
April 1998

**Vi utför reparation, service och
tillverkning inom följande områden:**

Fordon (spec. terräng)
Svets/Smide
Maskinbearbetning
Sadelmakeri

Vapen
Data
Telekommunikation
Elmekanik

Telefon 0498-295636

Telefax 0498-295634

621 86 VISBY

A 7 KAMRATFÖRENING

Kamratföreningen bildades 1937 och har, efter ombildning 1994, idag ungefär 460 medlemmar, bosatta främst i Östergötland, Mälardalen och på Gotland.

Föreningen har bl a som mål att

- * vidmakthålla den kamratskap som värnplikten ofta skapar
- * förmedla kontakten vid framtida kamratträffar
- * orientera om och vidmakthålla kontakten med våra förband
- * vårda våra förbands traditioner
- * utse årsklassens bästa kamrat
- * ge ut Gotlandsartilleristen med två nummer per år

Styrelse

Ordförande:	Olle Bjurström	Revisorsuppseanter: Marie-Louise Nilsson
Vice ordförande:	Rolf Larsson	Sven-Erik Larsson
Sekreterare:	Mats Runander	
Kassör:	Sune Ronqvist	Suppleanter: Klas-Göran Buskas
Ledamöter:	Allan Olofsson	Sven-Ove Alfström
	Tore Svensson	Karl Lindström
	Gunnar Trennestam	Agneta Pettersson
	Rolf Hansson	Lena Åman
	Bertil Nylund	
	Ove Ekedahl	Valberedning: Leo Lövdahl
	Svenerik Johansson	Anders Nilsson
Revisorer:	Tommy Sjöli	
	Göthe Andersson	

Verksamhetsplan 2000

00-02-08	Styrelsemöte
00-02-24	Veteranlunch
00-03-20--27	A 7 slutövning (studiebesök enligt senare inbjudan)
00-04-04	Styrelsemöte
00-05-06	Ordinarie föreningsmöte
00-05-31	Presstopp Gotlandsartilleristen
Övrig verksamhet år 2000 presenteras i nästa nummer av tidningen	

Årsavgift: 40:-
Ständig medlem: 400:-
Anmälan sker på Postgirokonto 18 98 82 -4

Adress:
A 7 Kamratförening
Mats Runander
MKG
621 86 VISBY